

fra de ænkteste Medlemmer, og jeg har derfor nogen Tvivl om, hvorvidt man saaledes kan consistere, det. Man vil maaſtee spørge, hvad jeg da tænker mig, at det skulde bruges til. Jeg har en Henstilling at gjøre, saa Henseende, om den her praktiske gennemførlig, ved jeg ikke sikkert. Det er i Corpset et stærkt Dunst om at bevare det i sin gamle Skikkelse. Det er en Tølelse, man ikke skal kaste Brag paa, thi den er grundet paa en stærk Fornemmelse af Corpsets Tradition, og hvad det har udrettet, men der kan ganske vist ikke være Tale om at opretholde Livjægercorpset som et særegent Corps, men derimod kunde der vel være Spørgsmaal om, hvortil man vilde vise Smødelommen, naar man dannede det til et frivilligt Skyttecorps, væsentlig med samme Grundlag som før, og der kunde da være Tale om, at det af dets Medlemmer dannede Contingent kunde komme det til gode. Hvorvidt denne Tanke er realiserbar, skal jeg ikke kunne sige, men det vil jo kunne blive Gjenstand for nærmere Undersøgelser. Udvalget er jo berøgt paa at ville undersøge de samme Udvalgte.

L. C. Larsen: Denne Sag har, som den ærede Krigsminister anførte, været forelagt Communalbestyrelsen til Betænkning, og der har der været det Tilfælde, at den ene Afdeling af Communalbestyrelsen, nemlig Magistraten, eenstemmig har sluttet sig til Krigsministerens eller — som det da var — Justitsministerens Forslag med forskjellige Endringer, som der tildeels er taget Hensyn til, medens der derimod ved den anden Afdeling var de fleste Meninger, men Fleertallet dog erklærede sig enigt med Magistraten. De Borgerrepræsentationens fremkomne de samme Indbendinger, som vi nu have hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger). For saavidt disse nu være hentede fra Hærloven, antager jeg, at den høitagede Krigsministers vil imodegaae dem, han som nærmere end i den hele Sags Ordning, end det just kan være Tilfældet med mig, og han vil navnlig vide, hvilke Tanker han har med Hensyn til Forstærkningens Udpylling udenfor Kjøbenhavn, hvorvidt det her foreliggende virkelig er noget, som aldeles Guesaaende, eller om det ikke kan være en Begyndelse til lignende Forholds

Ordning paa andre Steder. De, der tilsluttede mig paa et tidligere Standpunkt have stemt for denne Sags Fremme, have ikke holdt sig eenfaldig paa Hærlovens Standpunkt, de have set hen til alle Forhold, saaledes som de forelaae her i Kjøbenhavn. Vi have jo der en Bygervæbning, og Regjeringen erkjender, at den ikke kan og ikke vil give Afkald paa den Styrke, som vort Forsvarsvæsen derved faaer, men hvad er da rimeligere, end at man gaaer ind paa at se at lempe det Nuværende saaledes, at det ikke bliver saa byrdefuldt, som det nu er, for dem, der skulle anvendes Tid og Kræfter derpaa, og se at faae Noget, som med mindre Opoffrelse af Penge og Kræfter svarer til det Formaal, som man forlanger deraf. Det vil jo dog vistnok ogsaa indrømmes, at en saa stor Stad som Kjøbenhavn har Træng til en virkelig kraftig Støtte under Uroligheder, der jo vel ere sjeldne, men hvorpaa vi dog have Exempler, og hvad er da rimeligere, end at den Deel af Befolkningen, som dog under alle Omstændigheder maa have den Pligt at bidrage til Ordrenes Overholdelse, ordnes saaledes, at baade dette Formaal og andre nødvendige Formaal med det Samme kunne opfyldes, og at den derved tillige naaer nogen Lettelse i de Byrder, der af andre Grunde kunde paaligge den, nemlig ifølge de almindelige Bestemmelser om Forstærkningen. Endelig forekommer det mig, at Kjøbenhavn er et saadant Punkt af Riget, at man vistnok under de politiske Forhold, hvorunder vi ere og vistnok i lang Tid maae vente at ville blive, ikke let tør udsætte sig for, at Byen nogenstunde er blottet for en virkelig kraftig militair Støtte til Forsvar for dette vigtige Punkt. Er det da saa urigtigt, at man søger at tilvejebringe dette, at man nu søger at ordne Alt, hvad der ellers, naar nogenstunde Faren kommer, maa ordnes i Hastværk og ufuldkommenhed, og at man holder de Kræfter herede, som ganske sikkert til den Tid ville være villige, ligesom de maaſtee ogsaa ere pligtige til at træde frem og forsvare Staden? Jeg tror, at denne praktiske Betragtning af saantlige Forhold gjør, at det vil være rigtigt at gaae ind paa det Forslag, som her foreligger. Jeg sagde, at Lovforslaget ikke i alle